

אני לא מאמינה שאנחנו עומדים כאן ונפרדים ממך.
 כששמענו הבוקר על מותך נשארנו המומים וזכרונות הילדות צפו ועלו. זכרונות מאותם
 ימים שהיינו ביחד בכיתה. אנחנו רוצים רגע לשוב לשם ולדבר איתך בפעם האחרונה.

כשהגעת אלינו השם שלך היה יעל כבר היה תפוס על ידי אחרת, קראנו
 לך ילי, כמעט שכחנו את השם המקורי, יעל. הגעת כשהיינו בפעוטון, עברנו לגן
 ומשם ביחד לבית הספר. מתקופה זו עיקר הזכרונות שלנו.

ילי של ילדותנו היתה ילדה קטנה ועליזה, זריזה וצוחקת. היה לך צחוק
 מתגלגל, וכל מי שעמד לידך היה מתחיל לצחוק איתך רק בגלל הצחוק.

היתה לך אהבה גדולה לספרות, תמיד העדפת ספרים. קראת המון.
 הצלחת לנתח את הספורים ולהבין אותם לעומק. ממש יכולת להרגיש את הדמויות
 שבסיפור, ולהתחבר למחשבותיו של הסופר. הערצת את שעורי הספרות של אורי
 שוהם, ונהנית מהם. ביחד הייתם מתפלסים ודנים ומפרקים כל יצירה לגורמיה
 הקטנים, ואנחנו לא תמיד הבנו על מה מדובר.

שעורי ספורט פחות אהבת, אבל השתתפת ועשית הכל. כשרצת הראש
 נטה מעט הצידה, כאילו רמז על כך שקשה לך – אבל מתגברת.
 את בוודאי זוכרת איך במחנה קיץ בו השתתפנו ורצינו לזכות בפרס בתחרות
 ריצה, הסכמת והתנדבת להשתתף במרוץ, וזאת למרות שלא אהבת תחרויות ספורט.
 עשית זאת כדי שיהיו לנו מספיק משתתפים ונוכל לזכות. אנחנו זוכרים, אנחנו זוכרים
 איך רצת סביב המקל ואחר כך מהר ככל יכולתך לקו הסיום רק כדי שנצח. היית גאה
 על ריצתך ועל קריאות העידוד שנתנו לך.
 זוכרת את בגד הים הכחול שאמא שלך הביאה לך ממדסקר. כמה היית יפה
 ומרשימה בו.

זוכרת איך היינו יושבות בחדר, בימים של הלינה המשותפת ומפטטות על כל
 העולם ומרכלות עליו? האמת שמהר נטשת אותנו והצטרפת לספרים, שהם עניינו
 אותך הרבה יותר.

לא היה לך קל איתנו, לא תמיד נתנו לך מרחב, לא תמיד הבנו את האכויות שברך. המחלה שפגעה בך בחייך הבוגרים רק הרחיבה את המרחק בינינו – ובייך. אבל מידי פעם כשנפגשנו ודיברנו יכולנו שוב לחזור אל התחושה שאת רגישה ומבינה את האחר, קשובה לדמויות שמסביבך כמו שהיית קשובה לדמויות בספורים. כמבוגרים למדנו להבין עד כמה לא הצלחנו להבין ולא ידענו ולא הרגשנו אותך בילדותנו. למדנו להעריך אותך בבגרות, כשראינו איך את מנתבת את מסלול חייך למרות הקשיים.

לפני חודש עוד יכולנו לומר לעצמנו בצער את דבריה של לאה גולדברג:

זה לא היס אשר בינינו

זה לא התהום אשר בינינו

זה לא הזמן אשר בינינו

זה אנו שנינו אשר בינינו.

היום, גם היום, גם התהום וגם הזמן כבר עומדים בינינו. לא נוכל לשנות דבר.

מוקדם מידי הלכת ילי. מאוד מוקדם

מכור אותך בעלת כשרונות מיוחדים ונפש רגישה.

תהא נשמתך צרורה בצרור החיים

יעל פויס (זרמי)

נגה זיוון

כיתת שבלת

אותך הרבה יותר.